

Λευκός καμβάς

Οδηγώ μ' έναν κόμπο στο στήθος
Οι σκέψεις με πνίγουν
καθώς πλησιάζω

Η μηχανή του χρόνου σημαδεύει στιγμές
Μορφές, θόρυβοι
εικόνες και σκιές γύρω τριγύρω
Η γιαγιά κεντά στον αργαλειό
τη ζωή της ολόκληρη
Της γειτονιάς οι άντρες
χτυπούν τους καημούς στα ζάρια
Το αγόρι στη γωνιά
χαϊδεύει του κοριτσιού το μάγουλο
Στα ασβεστωμένα
διάφανα σοκάκια
ψιθυρίζουν τα παιδιά
και κρύβονται ανέμελα
Μόνος
δεν ήτανε κανένας

Λευκός καμβάς
η Ελλάδα

White canvas

I'm driving with a heavy chest
I'm drowning in my thoughts
as I'm getting closer

The Time Machine aims at moments
Shapes, noises,
Images and shadows all around
A grandmother is weaving on the loom
Images of her whole life
The men of the neighbourhood
Are gambling their sorrows in a game of
dice
The boy in the corner
Is caressing the girl's cheek
The children are whispering
And carelessly hiding
In the whitewashed narrow alleyways
Nobody was alone

Greece
a white canvas